

[Leonhard Hansen.]

sikre sig, at arbejdet foregår så farefrit som muligt.

Man kan så rejse det spørgsmål, om de ulykkesforsikringsselskaber, der tegner lovpligtige forsikringer, ikke i langt højere grad end hidtil bør gøre en indsats i arbejdet for at bekæmpe ulykkestilfældene.

Det foreliggende lovforslag indeholder en bunke paragraffer, fordelt på 7 afsnit og 14 kapitler, men kan naturligt deles i 2 hovedgrupper, nemlig bestemmelser til forebyggelse af ulykkestilfælde og sygdomme under arbejde og tilsynsbestemmelser.

Under behandlingen i sidste rigsdags-samling var man enig om, at alle egnede midler i førstnævnte henseende måtte komme i betragtning. Dette gælder for det første med hensyn til organiseringen i de enkelte virksomheder af kampen mod ulykkestilfælde og sundhedsskadelige påvirkninger. En fastlæggelse af arbejdsgivernes ansvar er herved meget vigtig, men jeg vil samtidig holde for, at man selvfølgelig ikke bør kunne overføre et arbejdsgiveransvar på personer, som ikke er beføjet til at lade afholde fornødne bekostninger til iværksættelse af foranstaltningerne. Det er det, der er sket mange gange hidtil, således at man til syvende og sidst fik den besked, at arbejdsgiveren, den virkelige ansvarshavende, ikke var i overensstemmelse med vedkommende person, som arbejderne ved deres tillidsmand havde talt med om forholdene.

Med hensyn til den oplysende virksomhed vil jeg gerne udtale, at det først og fremmest gælder om, at oplysningen sker fagvis, således at såvel arbejdsgivere som funktionærer og arbejdere får konkrete forhold for øje, som de kan anvende i deres daglige arbejde. Jeg har med interesse bemærket, at forskellige handelsfirmaer er begyndt at etablere undervisning for deres personale i brugen af deres salgsartikler, således at personalet gennem erfaring er i stand til at anbefale den rigtige vare indenfor deres område. Noget lignende må gælde med hensyn til oplysning om arbejderbeskyttelse. Oplysning om lovbestemmelserne som helhed er ikke nok, det sætter sig ikke fast i bevidstheden, men sker det fagvis, er interessen ganske anderledes tilstede. En træarbejder vil være mere specielt interesseret i, hvad der tjener til beskyttelse for hans udførelse af arbejdet f. eks. på et savskæreri, end i beskyttelsesforanstaltninger i al almindelighed.

Vedrørende såkaldte arbejdstidsbestemmelser i forslaget — jeg har bemærket mig, at sådanne var genstand for drøftelse

her i folketinget ved første behandling — vil jeg gerne fremhæve, at der her ikke er tale om arbejdstidsbestemmelser i almindelig forstand, men om bestemmelser, som i højeste grad vedrører den enkelte arbejders sundhed og velbefindende, og dette gælder jo særlig bestemmelserne om hviletid og hvilepavser og om regulering af arbejdsforhold for børn og unge mennesker.

Med hensyn til tilsynet vil jeg gerne udtale, at det forekommer mig naturligt, at man udbygger den virksomhed, som arbejdsgivere og arbejdere gennem arbejdsrådet udfolder til sikring af arbejderne ved faglige fællesudvalg. Sådanne faglige fællesudvalg har på et andet område, som jeg har beskæftiget mig overordentlig meget med, nemlig lærlingevæsenet, vist sig meget velegnede til gennemførelse af forsvarlige forhold, og jeg henstiller til overvejelse, at sådanne udvalg også indføres på dette område. Som det fremgår af lovforslagets bemærkninger, er det med betænkelighed, at man har foreslået opretholdt det kommunale maskintilsyn.

Fra min virksomhed har jeg selv haft erfaringer for manglerne ved det kommunale tilsyn. Jeg har ikke været kommunal tilsynsmand direkte, men jeg har været suppleant og har i en masse tilfælde ærgret mig over, at tilsynet i virkeligheden ikke betød så forfærdelig meget. Jeg er godt klar over, at hvis man skal udvide lovens rammer således, at man afskaffer det kommunale maskintilsyn, vil man i al almindelighed mene, at det vil skabe nogle økonomiske vanskeligheder og vil blive for dyrt. Jeg skulle dog tro, at det var muligt at finde tilsynsformer, som uden at være økonomisk uoverkommelige dog frembyder langt bedre forhold for arbejdsgivere og arbejdere end det kommunale maskintilsyn. Jeg skal ikke komme nærmere ind på det her, fordi det er en sag, der som alle de andre spørgsmål skal behandles i udvalget, og det vil formentlig tage lang tid at gennemgå disse, men jeg vil bringe tanken frem om en ændring af det kommunale tilsyn.

Det ville naturligvis være fristende for mig som delvis ny mand her at fremsætte bemærkninger og modargumenter til det af de øvrige partiers ærede ordførere fremførte ved behandlingen forrige gang. Det vil jeg imidlertid ikke, fordi jeg mener, at emnet er så omfattende og problemerne så mange, at en lang diskussion her ved første behandling er betydningsløs; i det udvalg, som skal ned sættes til videre behandling af forslaget, kan alle forhold jo behandles.

I arbejderkredse venter man med længsel